

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1004/2015
24.11.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ј.К., због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Ј.К., адвоката С.Н., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Краљеву К бр.657/10 од 30.03.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.645/15 од 09.07.2015. године, у седници већа одржаној дана 24.11.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ј.К., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Краљеву К бр.657/10 од 30.03.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.645/15 од 09.07.2015. године, јер нема прописан садржај.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву К бр.657/10 од 30.03.2015. године окривљени Ј.К. оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешке крађе из члана 204. став 1. тачка 1. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од једне године.

Истом пресудом обавезан је окривљени Ј.К. да сходно члану 258. став 4. ЗКП оштећеном ЈП "Ж.С.", на име имовинско правног захтева исплати износ од 14.700,00 динара у року од 6 месеци од правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, а да у корист буџетских средстава суда плати на име паушала износ од 3.000,00 динара и на име трошкова кривичног поступка износ од 4.500,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.645/15 од 09.07.2015. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Ј.К. и пресуда Основног суда у Краљеву К бр.657/10 од 30.03.2015. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Ј.К., адвокат С.Н., због битне

повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тач. 1, 7. и 9. ЗКП, као и повреде кривичног закона из члана 439. став 1. тачка 1 - 3. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд донесе пресуду о усвајању захтева за заштиту законитости у смислу члана 492. ЗКП.

Врховни касациони суд је у седници већа одржаној у смислу члана 486. и 487. ЗКП, након разматрања списка предмета и навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног нашао:

Захтев за заштиту законитости нема прописан садржај.

Одредбом члана 484. ЗКП, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП), а у случају из члана 485. став 1. тач. 2. и 3. овог законика мора се доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Бранилац окривљеног Ј.К. у свом захтеву формално је навео битне повреде одредаба кривичног поступка и повреде кривичног закона због којих је у смислу члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношења захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца, али како из образложења не произилази у чему се наведене повреде закона састоје, већ се Врховни касациони суд упућује на разлоге садржане у жалби изјављеној на првостепену пресуду, завршну реч браниоца, дату на записнику од 30.03.2015. године и на записнику са седнице већа у Апелационом суду уз назнаку да се наведено има сматрати делом захтева за заштиту законитости, Врховни касациони суд је оценио да захтев браниоца окривљеног нема прописан садржај, и као таквог га одбацио.

Из напред наведених разлога, донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 3. у вези члана 484. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**